

UCHWAŁA NR
RADY POWIATU LĘBORSKIEGO

z dnia 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia wniosku Pana W.T. z dnia 8 maja 2026 r. o podjęcie inicjatywy
uchwałodawczej dotyczącej zmiany § 43 ust. 6 Statutu Powiatu Lęborskiego**

Na podstawie art. 241, art. 242 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), po rozpatrzeniu wniosku Pana W.T. z dnia 8 maja 2026 r.

Rada Powiatu Lęborskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadny wniosek Pana W.T. z dnia 8 maja 2026 r. o podjęcie inicjatywy uchwłodawczej zmierzającej do zmiany § 43 ust. 6 Statutu Powiatu Lęborskiego, dotyczącego sposobu zawiadamiania skarżącego o niezatawieniu skargi w terminie.

§ 2. Przyczyny uznania wniosku za bezzasadny określa uzasadnienie stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Lęborskiego, zobowiązując go do zawiadomienia wnioskodawcy o sposobie zatawienia wniosku.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały nr
Rady Powiatu Lęborskiego
z dnia.....2026 r.

Uzasadnienie

W dniu 8 maja 2026 r. do Rady Powiatu Lęborskiego wpłynął wniosek Pana W.T., złożony na podstawie art. 241 Kodeksu postępowania administracyjnego, o podjęcie inicjatywy uchwałodawczej w przedmiocie zmiany § 43 ust. 6 Statutu Powiatu Lęborskiego, przyjętego uchwałą Nr XLIV/305/2022 z dnia 29 sierpnia 2022 r. Wnioskodawca złożył w dniu 30.06.2026 roku dodatkowe pismo dotyczące wniosku.

W dniu 27 lipca 2026 r. do Rady Powiatu Lęborskiego wpłynął wniosek Prokuratora Okręgowego w Słupsku z dnia 23 lipca 2026 r., znak 3009-4Pa.26.2026, złożony na podstawie art. 70 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, o uchylenie lub zmianę § 17 ust. 4, § 43 ust. 6 oraz § 45 ust. 1, 2 i 4 Statutu Powiatu Lęborskiego. W zakresie dotyczącym § 43 ust. 6 Statutu stanowisko Prokuratora pozostaje zbieżne z argumentacją wnioskodawcy. Wniosek Prokuratora, jako złożony w odrębnym trybie ustawowym i obejmujący szerszy zakres przepisów Statutu, podlega rozpatrzeniu w odrębnym postępowaniu. Okoliczność jego wniesienia została jednak uwzględniona przez Radę Powiatu przy ocenie trybu i terminu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych dotyczących § 43 ust. 6 Statutu.

Wnioskodawca zakwestionował obowiązujące brzmienie § 43 ust. 6 Statutu Powiatu Lęborskiego, zgodnie z którym w przypadku niezafatwienia skargi w terminie 1 miesiąca Przewodniczący Rady zawiadamia o tym skarżącego, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy. W ocenie wnioskodawcy przepis ten narusza art. 7 Konstytucji RP, art. 19 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 36 § 1 w zw. z art. 237 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Po analizie treści wniosku oraz sporządzonej opinii prawnej Rada Powiatu uznała, że przedstawiona argumentacja nie daje dostatecznych podstaw do stwierdzenia, iż § 43 ust. 6 Statutu Powiatu Lęborskiego pozostaje w sposób oczywisty sprzeczny z prawem w stopniu uzasadniającym niezwłoczne uchylenie tego przepisu i zastąpienie go brzmieniem zaproponowanym we wniosku. Samo wskazanie w treści przepisu Przewodniczącego Rady jako podmiotu dokonującego zawiadomienia nie przesądza jeszcze o wykreowaniu nowej, samodzielnej kompetencji publicznoprawnej, skoro organem właściwym do rozpatrzenia skargi pozostaje nadal Rada Powiatu.

Przewodniczący Rady może być w tym zakresie traktowany jako podmiot wykonujący czynność organizacyjno-techniczną, związaną z obsługą postępowania prowadzonego przez organ kolegialny. Taka wykładnia pozwala przyjąć, że obowiązujący przepis statutowy nie modyfikuje sam przez się ustawowego podziału kompetencji pomiędzy Radą Powiatu a jej Przewodniczącym.

Jednocześnie nie można pominąć, że literalne brzmienie art. 237 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego odnosi obowiązek zawiadomienia do organu właściwego do rozpatrzenia skargi, którym w sprawach skarg na działalność organów powiatu jest Rada Powiatu. Również obowiązek pouczenia o prawie wniesienia ponaglenia wynika bezpośrednio z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i podlega stosowaniu niezależnie od treści Statutu. Mając to na uwadze, przy

ewentualnej nowelizacji Statutu zasadne będzie takie doprecyzowanie § 43 ust. 6, aby z jego treści wprost wynikało, iż to Rada Powiatu – jako organ właściwy – rozstrzyga o ewentualnym przedłużeniu terminu rozpatrzenia skargi, natomiast czynność faktycznego zawiadomienia skarżącego o niedotrzymaniu terminu oraz o nowym terminie i przysługujących mu uprawnieniach jest wykonywana przez Przewodniczącego Rady w ramach obsługi postępowania skargowego. Tego rodzaju redakcja pozwala zachować z jednej strony wyłączną kompetencję Rady do podejmowania uchwał w sprawach skarg, z drugiej zaś – nie wymaga, aby każda korespondencja kierowana do skarżącego przybierała formę uchwały organu stanowiącego.

Rada Powiatu dostrzega zarazem, że w ostatnich latach zarówno sądy administracyjne, jak i organy nadzoru prezentują tendencję do ścisłego interpretowania przepisów kompetencyjnych oraz eliminowania z aktów prawa miejscowego regulacji mogących być odczytywanych jako modyfikujące ustawowy podział kompetencji.

Rada Powiatu miała przy tym na uwadze, że dostrzeżone wątpliwości mają charakter redakcyjny i nie prowadzą do stanu, w którym prawa osób wnoszących skargi doznawałyby uszczerbku. Obowiązki organu wynikające z art. 36 § 1 w związku z art. 237 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego – w tym obowiązek zawiadomienia o niezafatwieniu skargi w terminie, wskazania nowego terminu oraz pouczenia o prawie wniesienia ponaglenia – wiążą organ właściwy bezpośrednio z mocy ustawy i podlegają stosowaniu niezależnie od treści Statutu. Kwestionowany przepis statutowy ich nie wyłącza ani nie ogranicza, nie przyznaje też Przewodniczącemu Rady kompetencji do rozstrzygania o skardze ani o przedłużeniu terminu jej zafatwienia. Z tych względów usunięcie dostrzeżonych wątpliwości nie wymaga doraźnej, punktowej zmiany pojedynczego przepisu, lecz powinno nastąpić w ramach kompleksowej nowelizacji Statutu, obejmującej całość regulacji dotyczącej trybu rozpatrywania skarg, wniosków i petycji (§ 17 ust. 4, § 43 oraz § 45 Statutu). Rozwiązanie takie zapewnia spójność aktu prawa miejscowego i pozwala uniknąć jego wielokrotnych, częściowych zmian.

Argumentacja wnioskodawcy zostanie wykorzystana w pracach nad zmianą Statutu. Przedstawione zarzuty nie wykazują jednak istnienia takiej sprzeczności § 43 ust. 6 z prawem, która uzasadniałaby podjęcie natychmiastowej inicjatywy uchwałodawczej o treści i w trybie postulowanym we wniosku. W konsekwencji wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W tych okolicznościach Rada Powiatu uznała wniosek za bezzasadny.